

ת"פ 42118/03/12 - מדינת ישראל נגד איציק מור, לימור מור

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 42118-03-12 מדינת ישראל נ' מור ואח'
תיק חיצוני: 525941/11

מספר בקשה: 40

בפני כב' השופט כרמי מוסק
המבקשת-המאשימה
נגד
המשיבים-הנאשמים
1. איציק מור
2. לימור מור

החלטה

1. ביום 11.3.14 ניתן גזר הדין בעניינם של הנאשמים.
2. גזר הדין ניתן בעקבות הסדר טיעון שנערך בין הצדדים והוגש לבית המשפט. על פי הסדר הטיעון, הודו הנאשמים בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום, אשר תוקן ברביעית, והוגש לבית המשפט ביחד עם הסדר הטיעון.
3. במסגרת הסדר הטיעון הוסכמה הענישה שיוחסה לשני הנאשמים. כמו כן הוסכם בין הצדדים, כי הנאשם 1 (להלן: "**הנאשם**") יפצה את המתלוננים. לא הייתה הסכמה באשר לגובה הפיצוי, ולעניין זה טענו הצדדים לפניי.
4. במסגרת גזר הדין נפסק, כי על הנאשם לשלם למתלוננים סכום של 70,000 ₪, המהווה פיצוי של כ-25% מכלל הסכומים אותם הוציא במרמה מהמתלוננים. יוער, כי במסגרת זו טען הנאשם כי כבר שילם לחלק מהמתלוננים את מלוא החוב או הגיע עמם להסדרים שונים, וסכומים אלה הופחתו מהסכום הכולל שנטען בכתב האישום.
5. לאחר שניתן גזר הדין, הגישה המאשימה בקשה לבית המשפט, אותה הכתירה בכותרת "**בקשה מטעם המאשימה לתיקון טעות סופר בגזר הדין**". המאשימה התייחסה במסגרת זו לאישום 18 בכתב האישום ולפסקה 13 בגזר הדין, שם נאמר כי הנאשם הודה שקיבל במרמה מאדם בשם משה פרץ סכום של 180,000 ₪. המאשימה טענה כי מדובר בטעות סופר, שכן על פי המפורט בסעיף 18 לכתב האישום, הנאשם קיבל במרמה ממשה פרץ סך של 340,000 ₪. עוד הפנתה המאשימה לטיעוניה בבית המשפט לעניין העונש (פרוט' מיום 23.2.14, עמ' 30, ש' 6-7).

6. המאשימה אינה מבקשת באופן מפורש בבקשתה זו לתקן את סכום הפיצוי שנפסק על הנאשם לשלם, היינו סך של 70,000 ₪, אלא טוענת שהבקשה מוגשת "לשם הדיוק בפרטים הנוגעים למתלוננים בהסדר הטיעון וכן בשל העובדה שבית המשפט הנכבד ערך חישוב ובו גזר את סכום הפיצוי מתוך הסכומים הנקובים בגזר הדין, אשר כביכול משקפים את הסכומים שבכתב האישום, ולא כך היא".

7. יאמר מייד, כי אכן בגזר הדין הוער שהסכום של 70,000 ₪ מהווה פיצוי של 25% מכלל הסכומים הנטענים בכתב האישום ככאלה שהוצאו במרמה על ידי הנאשם מהמתלוננים, לאחר הפחתת הסכומים לגביהם הגיע הנאשם להסכמות עם מתלוננים שונים.

8. עולה אפוא, כי אילו רצתה המאשימה להשוות את סכום הפיצוי ל-25% מכלל הסכומים כאמור לעיל, היה עליה לדרוש באופן מפורש בבקשתה כי הנאשם יוסיף סכום נוסף של 40,000 ₪ לרכיב הפיצוי, שהוא רבע מההפרש הנטען על ידי המאשימה לגבי אישום 18, היינו רבע מתוך סך של 160,000 ש"ח. אולם המאשימה לא ביקשה זאת במפורש, אלא הקפידה לציין כי כל שהיא מבקשת הוא לדייק בפירוט הסכומים.

9. בא כוח הנאשמים הגיב לטענות המאשימה. לטעמו, קריאה מדוקדקת של סעיף 18 לכתב האישום המתוקן ברביעית מעלה, כי אין מדובר כלל בהוצאת כספים במרמה של 340,000 ₪ אלא סך של 180,000 ₪ כפי שסבר בית המשפט. בא כוח הנאשמים מפנה לעובדות המתוארות בסעיף 18 בכתב האישום, מהן עולה שלגבי סך של 160,000 ₪ נלקחה על ידי המתלונן פרץ הלואה בבנק הפועלים ותמורת זאת רכב מסוג BMW רכש הנאשם נרשם על שמו של פרץ. אותו רכב גם שועבד לטובת בנק הפועלים תמורת ההלוואה. הנאשם התחייב לפרוע את ההלוואה בתשלומים חודשיים לבנק. מעבר לכך לא נטען דבר בכתב האישום, היינו מה עלה בגורל ההלוואה, האם פרץ נדרש להשיב כספים אלה לבנק וכדומה.

עוד עולה מהאמור מכתב האישום, כי כספי ההלוואה הגיעו בסופו של דבר לידי הנאשם, ועל כך אין חולק. יחד עם זאת טוען בא כוח הנאשמים, כי אין מדובר בהוצאת דבר במרמה.

10. כאמור, לא נטען בכתב האישום דבר לגבי גורלה של אותה הלוואה וספק רב אם ניתן לראות מהלך זה כהוצאת כספי הלוואה במרמה, שעה שהרכב נרשם על שמו של פרץ. יוער, כי ביחס לכספי ההלוואה נטען בכתב האישום, כי מדובר גם בעבירות מס והלבנת הון, זאת יחד עם יתר הכספים שקיבל הנאשם מפרץ בסך 180,000 ₪, לגביהם אין מחלוקת שהוצאו במרמה.

11. זאת ועוד, העובדות הנוגעות לסכום של 180,000 ₪ פורטו בסעיפים 12-15 לכתב האישום, שם מדובר על העברת כספים בארבע הזדמנויות מפרץ לנאשם בסכום כולל של 180,000 ₪, כאשר לגבי כל העברת כספים נאמר במפורש כי הכספים הועברו אך "בשל מצג השווא שנאשם 1 הציג למשה". עיון בסעיפים 7-10 לכתב האישום, העוסקים בסכום ההלוואה, מעלה כי לעניין כספי ההלוואה והעברתם לידי הנאשם, בחרה המאשימה שלא לנקוט בביטוי זה, אלא ציינה בכתב האישום עובדות העברת הכספים כהווייתן. נאמר שם, כי חלק מהכספים הועברו לשיעורין "במטרה

להסוות את פעולתם ולהימנע מכך שהבנק ידווח... ברור אפוא, כי לגבי סכום ההלוואה, לא ייחסה המאשימה לנאשם הוצאת כספים תוך הצגת מצג שווא, אלא עניין זה הובא לצורך האישום בעבירות מס והלבנת הון. שונים הדברים ביחס לסכומים שהצטברו כדי 180,000 ₪.

12. לפיכך, לא ראיתי מקום לתקן את גזר הדין, ועל כן הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ד' אייר תשע"ד, 04 מאי 2014, בהעדר הצדדים.

כרמי מוסק, שופט